

erkänt att lärjungarnes antal vid smärre läroverk tillväxt i och med detsamma sådana blifvit utvidgade, samt att den undervisning, som meddelas vid femklassiga läroverk är tillräcklig för flertalets af lärjungar behof af allmän medborgerlig bildning, och det lider intet tvifvel, utan är ett uttryck af allmänna öfvertygelsen inom orten, att antalet af lärjungar vid nu omförmälda läroverk skulle i betydlig mån ökas, om detsamma erhöles önskad utvidgning, enär många föräldrar nu heldre underkasta sig att med större kostnad genast sända sina söner till längre aflägsna fullständigare läroverk än till ett närmare beläget mindre, hvarifrån lärjungarne inom få år måste, för så vidt de vilja inhemta högre kunskapsmått, till annan läroanstalt förflyttas.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, anser jag mig hafva tillräckligt ådagalagt behofvet af ifrågavarande läroverks utvidgande, äfvensom att Söderhamns stad genom sina osparda uppoffringar för ändamålets vinnande gjort sig väl förtjent att af Staten uppmuntras; och får jag fördenskull vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte bevilja tillökning i anslaget för meränämnda läroverk med 3,500 R:dr, nemligen till förhöjning i rektorslönen 500 R:dr samt till lön åt tre kolleger 3,000 R:dr.

Om remiss till Höglofiga Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Pehr Staaff.

N:o 196.

Af Herr Östman: Om anslag för omläggning af vägen genom Häggdångers, Nora, Skogs och Ulångers socknar i Wester-Norrlands län.

Tid efter annan har vid föregående riksdagar beviljats stora summor till jernvägars anläggningar äfvensom bidrag till omläggning och förbättring af landsvägar, hvarigenom kommunikationer och industrier blifvit mycket underlättade. Dock återstår ännu mycket i det afseendet att göra, som påkallar Riksdagens uppmärksamhet, och om än under närvarande all möjlig sparsamhet bör iakttagas, synes sjelfva klokheden bjuda, att Riksdagen lemna något bidrag för lättare kommunikationer, helst der omständigheterna äro sådana, att föregå-

ende Ständer beviljade undersöknings-kostnaderna och hvarefter undersökningar blifvit verkställda.

Den 28 Februari 1863 gjorde Rikets Ständer underdånig hemställan hos Kongl. Maj:t om undersökning af kustlandsvägen från Bengviks bro i Helsingland till Westerbottens gräns, hvilken undersökning genom Kongl. Väg- och Vattenbyggnads-styrelsens åtgöranden under påföljande sommar blef verkställd på en vägsträcka uti Gefleborgs län, som genomlöper elfva socknar och utgör i längd 12 mil 1,406 fot, deraf 6 mil 33,119 fot äro föreslagna att omläggas för en kostnad af 290,040 Riksdaler.

Igenom Wester-Norrlands län löper kustvägen genom 15 socknar och håller i längd 22 mil 5,762 fot, derå omläggningar och förbättringar erfordras på en väglängd af 14 mil 31,459 fot, därför kostnaden är beräknad till 726,160 Riksdaler.

Vid de kommunalstämmor, hvilka blefvo hållna i de socknar i Wester-Norrlands län, der kustvägen genomlöper, förklarade 11 socknar sig villige att bidraga till vägarbetets utförande med blott en tredjedel, men 4 socknar, nemligen Häggdånger, Nora, Skog och Ulånger med en tredjedel. Och är kostnaden för den väglängd, som genomlöper dessa fyra socknar, beräknad tillsammans till 137,270 R:dr, men då kommunerna förbinda sig att bidraga med en tredjedel, blifver det belopp, som från Statens sida erfordras för vägomläggning och förbättring genom dessa socknar 91,514 R:dr, och då Ständer vid föregående riksdagar fastade det vilkor för erhållandet af statsbidrag för omläggning af backiga vägar, att kommunerna böra bidraga sjelfva med en tredjedel, får jag — hufvudsakligen för att kommunikationen i någon mån måtte underlättas, — men äfven för att bereda en fattig och arbetslös manlig befolkning inom dessa socknar tillfälle att förtjena sig ett nödortfigt lifsuppehälle för sig och de sina, vördsamt föreslå,

det ville Riksdagen bevilja för omläggning och förbättring af kustlandsvägen genom Häggdånger, Nora, Skog och Ulångers socknar i Wester-Norrlands län ett till 91,000 R:dr jemnadt belopp, stäldt till Kongl. Maj:ts disposition för att, sedan sagda kommuner förbundet sig att sjelfva utföra arbetet efter redan utarbetade planer och i öfverensstämmelse med de kontrakter, som med Kongl. Väg- och Vattenbyggnads-styrelsen uppgöres, blifva dem efter de upprättade kostnadsförslagen tilldelad.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Per Östman.